

Passegem pel... **Passeig del Pertegàs**

A ple estiu passejar només ve de gust cap al tard o ben d'hora al matí. A més, si pot ser en llocs frescals molt millor. El passeig del Pertegàs, amb el bosc de ribera a la vora i la riera que humiteja l'ambient, acull una fauna i una flora diversa que amb una mica d'atenció podem observar i reconèixer.



El passeig del Pertegàs amb el turó de la Mare de Déu del Puig al fons.



Bogues

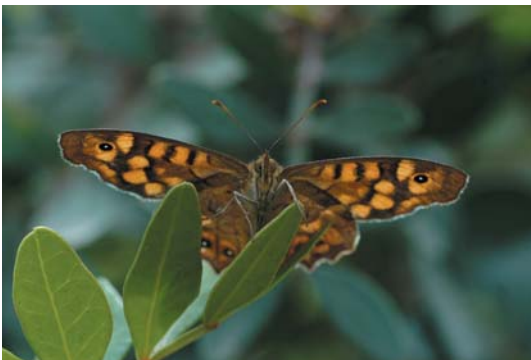


Flors del saüc pudent

La primera aproximació a la riera la podem fer al **Parc d'Activitats del Pertegàs**, on els aficionats a l'skate passen les hores fent salts entre acàcies, pollancre, verns i plàtans. La riera fa un meandre que dona la volta a aquest espai, i la verneda, el bosc de ribera en galeria que ressegueix el riu, es presenta amb força esplendor.

Baixant en direcció al **parc de la Rectoria Vella** el camí és ombrejat al matí. La capçada d'un gran pollancre sobresurt entre el bosc de ribera. Si voleu veure'n el seu tronc impressionant amb l'escorça recargolada podeu baixar pel corriol que duu als horts de l'altra banda de la riera.

Més enllà entrem al parc de la Rectoria Vella entre quatre lledoners. Un d'ells està inclòs en l'inventari d'arbres d'interès local per les seves dimensions notables. La proximitat a la humitat del riu l'ha hagut d'afavorir, i prop seu hi creixen, també ufanosos, una bona colla de saücs, uns arbusts que a vegades prenen la fesomia d'arbre, ara amb poms de fruits amb peduncles vermellinosos i petites drupes que quan maduren són ben negres.



Papallona Pararge aegeria, amant de llocs ombrívols.

Passejant cap a l'**Escola bressol** es nota la frescor de la riera, el soroll de l'aigua, l'ombra espessa dels plàtans d'alçada i gruix considerables. Aquí ens podem apropar fins al riu, aixecar quatre pedres i observar els petits invertebrats que viuen dins l'aigua. També podem veure papallones d'indrets ombrívols, merles que busquen cucs, i escoltar el refilar del cargolet entre les bardisses.

Passada l'Escola bressol trobarem les basses de la mina de can Matas sota dos grans desmais i en les quals hi ha petits carpins vermells, crancs americans i espiadimonis que s'aturen sobre les fulles de lliri groc. A partir d'aquí el passeig és com més endreçat, trobarem el roserar, on els estornells i les tórtres remenen la fullaraca buscant menjar, i més enllà el parc infantil on comença una filera de lledoners que es van plantar amb l'ajut dels nens i nenes de les escoles fa gairebé 20 anys! N'hi ha més de 60 fins a baix de tot, a la via del tren. També hi ha una bona tirada de sòfores, arbres exòtics d'origen asiàtic, a partir del **pont del Pallerola** en avall, que acompanyen fent passeig els lledoners. Aquests dies, ben florides, són plenes d'abelles i borinots i omplen el terra de color groc.

La riera a estones es veu embardissada, i en alguns llocs encara hi ha petits claps de verns i diferents espècies de salzes, alguns de port imponent i brancam valent. De salzes en trobem de diferents espècies, els més comuns són el salze blanc i el gatell, però també n'hi ha d'altres com la sarga. Quan la riera s'eixampla la llera es troba una mica més degradada, fins i tot algunes persones s'han apropiat parcel·les on cultiven petits horts. Aquesta pràctica és molt saludable, però cal ubicar-la allà on no malmeti la ribera. Per això, tard o d'hora haurem de retornar aquests petits espais al riu i a la seva fauna i flora pròpies.

Podem continuar la passejada fins al **barri de les Borrelles** tot passant per sota els Quatre Ponts. Quan l'aigua del Pertegàs travessa per sota el pont s'atura una mica fent un petit gorg, on amb molta paciència podem veure com hi fa vida alguna petita serp d'aigua. Immediatament, entre aquest pont i el de l'antiga carretera de Gualba, hi ha un altre clap magnífic de verns, amb bogues a la vora de l'aigua i mates de saüc pudent florit.



Lledoner de la Rectoria Vella, amb saücs al fons

Més enllà, a les Borrelles, a l'ombra de les moreres i els desmais, una barana dalt del mur de contenció permet veure bé la llera del Pertegàs, ara plena de bardisses i d'herbeis. Vora l'aigua de la riera destaquen els bonics càrex penduls, de fulles linears d'un verd intens i llargues espigues pèndules sobre l'aigua.

Tot tornant –i anant, és clar!– potser us topeu amb un estol de cadernerres, amb una parella de cueretes blanques voleiant per la gespa del passeig i movent la cua amunt i avall amb rapidesa, amb les puputs buscant insectes per a la seva prole, amb altres vianants que passegen el gos... Haureu fet una bona passejada! Per cert, mireu on trepitgeu (ep! Amos de gossos, aquí també convé retirar-ne les caques).

Marta Miralles Cassina